

งานวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรายบุคคล
วิชา งานวัดละเอียดช่างยนต์

ผู้วิจัย

นายพิชิตพงษ์ ปราบโรค

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567
สาขาช่างยนต์วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ชื่อผลงาน การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรายวิชา งานวัดละเอียดช่างยนต์
ชื่อผู้วิจัย นายพิชิตพงษ์ ปราบโรค
แผนกวิชา ช่างยนต์
สาขาวิชา ช่างยนต์
ปีการศึกษา 2/2567
สถานศึกษา วิทยาลัยเทคนิคสันกำแพง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการเรียนราย วิชางานวัดละเอียดช่างยนต์ นักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์สาขางานช่างยนต์ เพื่อต้องการทราบถึงพฤติกรรม การเรียนของนักเรียนที่เรียนราย วิชางานวัดละเอียดช่างยนต์อันจะเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ผลการวิจัย พบว่านักศึกษามีพฤติกรรม การเรียนโดยรวมและหลายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ การเข้าเรียนสม่ำเสมอและตั้งใจเรียน ($X = 4.75$) และรองลงมา สอบถามปัญหาเนื้อหาที่เรียนหรืองานที่ได้รับมอบหมายที่ไม่เข้าใจ ($X = 4.63$) ทากการบ้านหรือ งานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง($X = 4.58$) ศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมจากหนังสือเล่มอื่นหรืออินเทอร์เน็ต ($X = 4.45$) การวางแผนการเรียนและการทบทวนบทเรียน ($X = 4.43$) ตามลำดับซึ่งผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรายวิชา งานวัดละเอียดช่างยนต์พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยโดยรวม ($X = 4.54$) ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาของ คณะครูอาจารย์และผู้บริหาร วิทยาลัยเทคนิค
สันกำแพงทุกท่านซึ่งได้ให้คำแนะนำ ชี้แนะ ตลอดจนแนวทางแก้ไขปัญหาต่างๆ และความช่วยเหลือในหลายสิ่ง
หลาย ตลอดจนให้ข้อคิดต่างๆ อันก่อนให้เกิดประโยชน์ในการค้นคว้า รวมทั้ง แผนกช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคสัน
กำแพง ที่เอื้อเพื่อ สนับสนุนอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการเก็บข้อมูลวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

พิชิตพงษ์ ปราบโรค

สารบัญ

รายการ	หน้า
รายงานผลการวิจัย	ก
บทคัดย่อ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญ(ต่อ)	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 สมมติฐาน	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.5 ขอบเขตของงานวิจัย	2
บทที่ 2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	3
2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม	3
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
บทที่ 3 วิธีการทดลอง	8
3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	8
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	8
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	8
3.4 การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	8

สารบัญ (ต่อ)

รายการ	หน้า
บทที่ 4 ผลการทดลอง	10
4.1 พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน	10
บทที่ 5 สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ	11
5.1 สรุปผลการวิจัย	11
5.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัย	11
บรรณานุกรม	12

สารบัญตาราง

รายการตาราง	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงผลการทดสอบคะแนนของผู้เรียนกลุ่มที่ 1 (การสอบแบบปกติ)	9
ตารางที่ 4.2 แสดงผลการทดสอบคะแนนของผู้เรียนกลุ่มที่ 2 (การสอบแบบเทคนิคก้างปลา)	10

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีได้ส่งผลกระทบต่อความสะดวกสบายในด้านต่างๆ ทำให้การติดต่อสื่อสารมีความสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ในที่นี้ยังรวมถึงการพัฒนาการทางการศึกษาที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปีการศึกษา 2567 ที่ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางด้านการใช้ภาษาในการสื่อสารทั่วโลก ซึ่งสถานศึกษาได้ให้ความสำคัญ และต้องการศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนต่อการตอบสนองดังกล่าว

พฤติกรรมของผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งที่ต้องมีการศึกษาเพื่อจะได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เหมาะสมและสอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลง ผู้เรียนส่วนใหญ่จะมีความถนัดที่แตกต่างกันผู้เรียนบางส่วนถนัดเรียนรู้ทางทฤษฎีได้ดีกว่าปฏิบัติ หรือในทางกลับกันผู้เรียนบางส่วนอาจเรียนรู้ด้านการปฏิบัติได้ดีกว่าทางด้านทฤษฎี ซึ่งเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติให้เท่าเทียมกัน ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสร้างความสนใจให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญในรายวิชาที่ตนเองได้เรียนรู้ และยังสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป

จากปัจจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้น จึงได้ดำเนินการวิจัยศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษาในการเรียนวิชางานวัดละเอียดช่างยนต์อันจะมีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนไปปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้น และส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้ใฝ่ในการศึกษาหาความรู้ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

- เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรายวิชา งานวัดละเอียดช่างยนต์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์
- เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศที่นำไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอน สำหรับผู้เรียนให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

1.3 สมมติฐาน

นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนรู้โดยรวม อยู่ในระดับ ดี

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ทราบความต้องการทางด้านพฤติกรรมของผู้เรียนในการเรียนรู้
- เป็นข้อมูลสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

1.5 ขอบเขตของงานวิจัย

- ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์
จำนวน 9 คน

- ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษาครั้งสุดท้าย

ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการการเรียนรู้

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้รายวิชา งานวัดละเอียดช่วงย่นต์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างย่นต์สาขางานช่างย่นต์ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

2.1 แนวความคิดพฤติกรรม

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

2.1.1 ความหมายพฤติกรรม

พฤติกรรม (Behavior) คือ กริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิกิริยาโต้ตอบเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้า (Stimulus) หรือสถานการณ์ต่างๆ อาการแสดงออกต่างๆ เหล่านั้น อาจเป็นการเคลื่อนไหวที่สังเกตได้หรือวัดได้ เช่น การเดิน การพูด การเขียน การคิด การเต้นของหัวใจ เป็นต้น ส่วนสิ่งเร้าที่มากระทบแล้วก่อให้เกิดพฤติกรรมก็อาจจะเป็นสิ่งเร้าภายใน (Internal Stimulus) และสิ่งเร้าภายนอก (External Stimulus) สิ่งเร้าภายใน ได้แก่ สิ่งเร้าที่เกิดจากความต้องการทางกายภาพ เช่น ความหิว ความกระหาย สิ่งเร้าภายในนี้จะมีอิทธิพลสูงส่งในการกระตุ้นเด็กให้แสดงพฤติกรรม และเมื่อเด็กเหล่านี้โตขึ้นในสังคม สิ่งเร้าภายในจะลดความสำคัญลง สิ่งเร้าภายนอกทางสังคมที่เด็กได้รับรู้ในสังคมจะมีอิทธิพลมากกว่าในการกำหนดว่า บุคคลควรจะแสดงพฤติกรรมอย่างไรต่อผู้อื่น สิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ สิ่งกระตุ้นต่าง ๆ สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่สามารถสัมผัสได้ด้วยประสาททั้ง ๕ คือ หู ตา คอ จมูก การสัมผัสสิ่งเร้าที่มีอิทธิพลที่จะจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรม ได้แก่ สิ่งเร้าที่ทำให้บุคคล เกิดความพึงพอใจที่เรียกว่า การเสริมแรง (Reinforcement) ซึ่งแบ่งออกได้เป็น ๒ ชนิด คือ การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) คือ สิ่งเร้าที่พอใจทำให้บุคคลมีการแสดงพฤติกรรมเพิ่มขึ้น เช่น คาชมเชย การยอมรับของเพื่อน ส่วนการเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) คือ สิ่งเร้าที่ไม่พอใจหรือไม่พึงปรารถนาใช้เพื่อลดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาให้น้อยลง เช่น การลงโทษเด็กเมื่อล้าขโมย การปรับเงินเมื่อผู้ขับขี่ยานพาหนะไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร เป็นต้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีผู้ให้ความหมายว่า “พฤติกรรม” ไว้หลายประการซึ่งมีทั้งที่คล้ายกันหรือแตกต่างกันดังต่อไปนี้

โสภา ชูพิกุลชัย (2521 : 82) ได้ให้ความหมายไว้ว่า กระทาหรือกิจการต่างๆ ของมนุษย์หรือสิ่งมีชีวิต กระทาลงไปหรือแสดงออกด้วยกริยา ความคิด เช่น การกิน การนอน การเดิน การพูด แสดงความรู้สึก ความคิดเห็น เป็นต้น สิ่งที่ได้แสดงออกมานั้น สามารถสังเกต และใช้เครื่องมือทดสอบได้ สุดาวรรณ ชันธมิตร (2538 : 56) ได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกิริยาหรือการแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นไปโดยไม่รู้สึกตัวหรือมีการตรึงตรองมาอย่างดีแล้วโดยมีความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติเป็นตัวก่อให้เกิด

แสดงออกมาโดยที่ บุคคลอื่นที่อยู่รอบๆ จะสังเกตการณ์กระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตามซึ่งสามารถใช้เครื่องมือทดสอบวัดได้จากความหมายที่นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ข้างต้น

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำที่แสดงออกของบุคคลที่กระทำตอบสนองสิ่งกระตุ้นซึ่งการกระทำที่แสดงออกมานั้นมีทั้งที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์พฤติกรรมหรือการแสดงออก นั้นสามารถวัดได้ ทั้งนี้เป็นการแสดงออกที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้

องค์ประกอบของพฤติกรรม

Cronbach (อ้างอิงใน สุदारวรรณ ชันธมิตร. 2538 : 11) ได้อธิบายว่าพฤติกรรมมนุษย์มีองค์ประกอบ 7 ประการ ได้แก่

1. ความมุ่งหมาย (Goal) เป็นความต้องการ หรือวัตถุประสงค์ที่ทำให้เกิดกิจกรรม ที่คนต้องการ กิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้นของกิจกรรมบางอย่างก็ให้ความพอใจหรือสนองความต้องการได้ทันที แต่ความต้องการหรือวัตถุประสงค์บางอย่างก็ต้องใช้เวลานานจึงจะสามารถบรรลุผลสมความต้องการหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกันและมักจะต้องเลือกสนองความต้องการที่รีบด่วนก่อนและสนองความต้องการที่ห่างออกไปในภายหลัง

2. ความพร้อม (Readiness) หมายถึง ระดับวุฒิภาวะ หรือความสามารถที่จะเป็นในการทำกิจกรรม เพื่อสนองความต้องการ คนเราไม่สามารถสนองความต้องการ ได้หมดทุกอย่างความต้องการบางอย่างอยู่นอกเหนือความสามารถของเขา

3. สถานการณ์ (Situation) เป็นเหตุการณ์ที่เปิดโอกาสให้เลือกทำกิจกรรม เพื่อสนองความต้องการ

4. การแปลความหมาย (Interpretation) ก่อนที่คนเราจะทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งลงไปเขาจะต้องพิจารณาสถานการณ์เสียก่อน แล้วตัดสินใจเลือกวิธีที่คาดว่าจะได้ความพอใจ มากที่สุดลงไปเขาจะต้องพิจารณาสถานการณ์เสียก่อนแล้วตัดสินใจเลือกวิธีที่คาดว่าจะได้ความพอใจ มากที่สุด

5. ตอบสนอง (Response) เป็นพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการโดยวิธีการที่ได้เลือกแล้วในขั้นแปลความหมาย

6. ผลที่ได้รับหรือผลที่ตามมา (Consequence) เมื่อทำกิจกรรมแล้วย่อมได้รับผลการกระทำนั้น ผลที่ได้รับอาจจะตามที่คาดคิดไว้ (Confirm) หรืออาจตรงกันข้ามกับความคาดหมาย (Contradict) ได้

7. ปฏิกริยาต่อความคาดหวัง หากคนเราไม่สามารถสนองความต้องการได้ก็กล่าวได้ว่า เขาประสบกับความผิดหวัง ในกรณีเช่นนี้เขาอาจจะย้อนกลับไปแปลความหมายของสถานะเสียใหม่ และเลือกวิธีการตอบสนองใหม่ก็ได้

สิ่งที่กำหนดพฤติกรรมมนุษย์

จากความหมาย และองค์ประกอบของพฤติกรรมดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการแสดงของพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์นั้นจะต้องมีสิ่งที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรม ซึ่งจะทำให้การแสดงออกของพฤติกรรมของมนุษย์แต่ละบุคคลแตกต่างกันไป ดังนั้น ควรเข้าใจถึงสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมมนุษย์ดังต่อไปนี้

ชุดา จิตพิทักษ์ (อ้างอิงจาก สุดาวรรณ. 2538 : 13) กล่าวว่า สิ่งที่กำหนดพฤติกรรมมนุษย์มีหลายประการ ซึ่งอาจจะแยกได้ 2 ประเภท คือ

1. ลักษณะนิสัยส่วนตัว ได้แก่ ความเชื่อ หมายถึง การที่บุคคลคิดถึงอะไรก็ได้ในแง่ของข้อเท็จจริงซึ่งไม่จำเป็นต้องถูกหรือผิดเสมอไป ความเชื่ออาจมาโดยการเห็นการบอกเล่า การอ่าน

2. กระบวนการอื่น ๆ ทางสังคม ได้แก่ สิ่งที่กระตุ้นพฤติกรรม (Stimulus Object) และความเข้มข้นของสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม ลักษณะนิสัยของบุคคล คือ ความเชื่อ ทศนคติ บุคลิกภาพ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก็จริง แต่พฤติกรรมจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าไม่มีสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม

สุชา จันทรเอม (2536 : 86) สิ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ มีดังนี้

1. ความเชื่อ คือ การที่บุคคลยอมรับข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งความคิดของเราอาจจะถูกต้องหรือไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงก็ได้ ความเชื่อเป็นสิ่งที่หักห้ามได้ยาก และมีอิทธิพลต่อบุคคลมาก บุคคลใดมีความเชื่ออย่างใด ก็จะมีพฤติกรรมเป็นไปตามความเชื่อของเขา
2. ค่านิยม เป็นเครื่องชี้วัดแนวปฏิบัติของบุคคลว่าอะไรเป็นจุดมุ่งหมายของชีวิต ค่านิยมอาจมาจากการอ่าน การบอกเล่าหรือคิดเองก็ได้
3. บุคลิกภาพ เป็นลักษณะของแต่ละบุคคลซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้น
4. สิ่งที่มากระตุ้นพฤติกรรม (Stimulus Object) สิ่งที่มากระตุ้นพฤติกรรมนี้จะเป็นอะไรก็ได้ เช่น ความสวย ความหิว อาหาร ฯลฯ สิ่งที่มากระตุ้นพฤติกรรมอย่างหนึ่งก็อาจมีพลังกระตุ้นพฤติกรรมของแต่ละบุคคลไม่เท่ากัน
5. ทศนคติ หมายถึง ความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่าง ๆ เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคล ทศนคติจึงเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาซึ่งขึ้นอยู่กับการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่บุคคลได้รับ
6. สถานการณ์ หมายถึง สภาพแวดล้อมหรือสภาวะที่บุคคลกำลังจะมีพฤติกรรม

2.1.2 ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้

1. ความหมายของพฤติกรรมการเรียนรู้

สมพร สุทัศน์ (2531 : 3) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและนิสัยต่าง ๆ อันเนื่องมาจากประสบการณ์ ความรู้ ทักษะ และ ความคาดหวังต่าง ๆ

จินตนา สุขมาก (2536 : 5) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงปฏิกิริยาตอบสนองหรือพฤติกรรม อันเนื่องมาจากบุคคลได้มีประสบการณ์ ในขณะที่บุคคลนั้นมีสติสัมปชัญญะอันสมบูรณ์ แต่บางครั้งอาจเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวก็ได้

บรรพต สุวรรณประเสริฐ (2544 : 16 ; อ้างอิงมาจาก Hilgard. 1975 : 194) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนรู้ คือ กระบวนการเปลี่ยนแปลงของกิจกรรม โดยการแสดง ปฏิกิริยาตอบสนองต่อสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง จากความหมายที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายได้ว่า การเรียนรู้ หมายถึง เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามสูงสุด และวิธีการเรียน เป็นวิธีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้านการเรียนการสอนของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน

2. องค์ประกอบของการเรียน

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530 : 481 - 482) สรุปว่า “การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบทั้ง 4 เป็นอย่างน้อย ได้แก่ แรงขับ สิ่งเร้า การตอบสนอง และส่งเสริมแรง”

3. พฤติกรรมการเรียนและวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพ

วอลตัน (ฉันทนา กล่อมจิต, กอบพร อินทรตั้ง และวิลาวัลย์ จตุรธารรงค์. 2543 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Walton Paul. 1974) ได้กล่าวถึงนักศึกษาที่มีประสบความสำเร็จในการเรียนมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีเป้าหมายในการศึกษา 6
2. ระลึกอยู่เสมอว่าการศึกษาในสถาบันเป็นโอกาสเฉพาะ สำหรับพัฒนาทางสติปัญญาและใช้โอกาสนี้ให้เกิดประโยชน์
3. มีทักษะการเรียนที่ดี

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เทพนา เครือคา (2547:บทคัดย่อ)ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถตามทฤษฎีเซาว์ปัญญาของ สเติร์นเบิร์ก กับความสามารถในการคิดวิจารณ์ และความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 388 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบจำนวน 11 ฉบับ คือ แบบทดสอบการวิเคราะห์ทางภาษา แบบทดสอบการวิเคราะห์ทางปริมาณ แบบทดสอบการวิเคราะห์ทางรูปภาพแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางปริมาณ แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางรูปภาพ แบบทดสอบแนวปฏิบัติทางภาษา แบบทดสอบแนวปฏิบัติทางปริมาณ แบบทดสอบแนวปฏิบัติทางรูปภาพ แบบทดสอบความสามารถในการคิดวิจารณ์ และแบบทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation) และสหสัมพันธ์คาโนนิคอล (Canonical Correlation) พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการคิดวิจารณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ได้แก่ การวิเคราะห์ทางภาษา การวิเคราะห์ทางปริมาณ การวิเคราะห์ทางรูปภาพความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาความคิดสร้างสรรค์ทางปริมาณ ความคิดสร้างสรรค์ทางรูปภาพ แนวปฏิบัติทางภาษา แนวปฏิบัติทางปริมาณและแนวปฏิบัติทางรูปภาพและตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถ ในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ การวิเคราะห์ทางปริมาณ การวิเคราะห์ทางรูปภาพ ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา แนวปฏิบัติ ทางปริมาณและแนวปฏิบัติทางรูปภาพ ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์คาโนนิคอลมี 2 ชุด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล เท่ากับ 0.597 ชุดที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลเท่ากับ 0.206 โดยสรุปความสามารถทางสมอง ตามทฤษฎีเซาว์ปัญญาของสเติร์นเบิร์ก มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการคิดวิจารณ์ และความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ 7

อุทุมพร เครือคนโท (2540 : 69 – 70) ได้ศึกษาองค์ประกอบบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชัยนาทพบว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้แก่ สมรรถภาพด้านตัวเลข ด้านเหตุผล การมีหนังสือ

และอุปกรณ์การเรียน เวลาที่นักเรียนใช้ทำการบ้าน คุณภาพของการสอน สมรรถภาพด้านมิติสัมพันธ์ และอาชีพของผู้ปกครอง คือ ค้าขาย

นิพนธ์ สีนพูน (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียน ความรู้พื้นฐาน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ พฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ และพฤติกรรมการสอนคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดมุกดาหาร พบว่า ความถนัดทางการเรียน ความรู้พื้นฐาน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ พฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ และพฤติกรรม การสอนคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

บทที่ 3

วิธีการทดลอง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรายวิชา งานวัดละเอียดช่วงย่นต์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างย่นต์สาขางานช่างย่นต์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างย่นต์สาขางานช่างย่นต์ ที่เรียนวิชางานวัดละเอียดช่วงย่นต์จำนวน 9 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนเป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.3.1 ผู้วิจัยเน้นการจัดท แบบสอบถามพฤติกรรมของศึกษาโดยครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรม
- 3.3.2 ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามจำนวน 9 ฉบับ กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรายวิชางานวัดละเอียดช่วงย่นต์
- 3.3.3 ผู้วิจัยน แบบสังเกตไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวม ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าร้อยละ (Percentage) การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยายและสรุปผลการวิจัย โดยการกำหนดให้คะแนนคำตอบของแบบถามพฤติกรรมการเรียน ดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 102 – 103) ได้ให้คะแนนระดับพฤติกรรม ดังนี้

- ระดับพฤติกรรมมากที่สุด กำหนดให้ 5 คะแนน
- ระดับพฤติกรรมมาก กำหนดให้ 4 คะแนน
- ระดับพฤติกรรมปานกลาง กำหนดให้ 3 คะแนน

ระดับพฤติกรรมน้อย กำหนดให้ 2 คะแนน
ระดับพฤติกรรมน้อยที่สุด กำหนดให้ 1 คะแนน

ค่าเฉลี่ยของคำตอบแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 103) ได้ให้คะแนนระดับพฤติกรรม ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมมากที่สุด กำหนดให้ 4.51-5.00 คะแนน
ค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมระดับมาก กำหนดให้ 3.51-4.50 คะแนน
ค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมระดับปานกลาง กำหนดให้ 2.51-3.50 คะแนน
ค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมระดับน้อย กำหนดให้ 1.51-2.50 คะแนน
ค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมระดับน้อยที่สุด กำหนดให้ 1.00-1.50 คะแนน

วิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัย ได้ดำเนินการวิเคราะห์หาค่าความถี่ผลสรุป ที่จะได้นำเสนอในรูปแบบการบรรยายเชิงพรรณนาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ที่ได้จากการแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้อุปกรณ์เก็บเศษโลหะโดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543:102-103)

ค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2543:102-103)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรายวิชา งานวัดละเอียดข้างยนต์ของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์สาขางานช่างยนต์และเพื่อเป็นการนำ ข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอน สำหรับผู้เรียนให้บรรลุผลสำเร็จตาม เป้าหมาย โดยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นล าดับ ในลักษณะตารางประกอบคำบรรยายดังนี้

ตาราง 1.1 พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

พฤติกรรมการเรียน	X	S.D.	ระดับพฤติกรรม
1. การวางแผนการเรียน	4.43	0.68	มาก
2. การเข้าเรียนสม่ำเสมอและตั้งใจเรียน	4.75	0.44	มากที่สุด
3. สอบถามปัญหาเนื้อหาที่เรียนหรืองานที่ได้รับมอบหมาย ที่ไม่เข้าใจ	4.63	0.59	มากที่สุด
4. การทบทวนบทเรียน	4.43	0.59	มาก
5. ทำการบ้าน หรือ งานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง	4.58	0.59	มากที่สุด
6. ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากหนังสือ เล่มอื่นหรือ อินเทอร์เน็ต	4.45	0.64	มาก
รวม	4.54	0.58	มากที่สุด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรายวิชา งานวัดละเอียดข้างยนต์ พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความพึงพอใจระดับมากที่สุด ได้แก่ การเข้าเรียนสม่ำเสมอและตั้งใจเรียน($X = 4.75$) และรองลงมา สอบถามปัญหาเนื้อหาที่เรียนหรืองานที่ได้รับมอบหมายที่ไม่เข้าใจ ($X = 4.63$) ทำการบ้าน หรืองานที่ได้รับ มอบหมายด้วยตนเอง($X = 4.58$) ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากหนังสือเล่มอื่นหรือ อินเทอร์เน็ต ($X = 4.45$) การ วางแผนการเรียน และการทบทวนบทเรียน ($X = 4.43$) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการทดสอบและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรายวิชา งานวัดละเอียดช่างยนต์มีประเด็นสำคัญในการนำเสนอตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเรียน งานวัดละเอียดช่างยนต์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาช่างยนต์สาขางานช่างยนต์สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก คือ มีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสม่ำเสมอและตั้งใจเรียน มีการวางแผนการเรียน และสอบถามปัญหา เนื้อหา ที่เรียนหรืองานที่ได้รับมอบหมายที่ไม่เข้าใจ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

นักเรียนความคิดเห็นเกี่ยวพฤติกรรมการเรียนโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากได้แก่ การวางแผนการเรียน การเข้าชั้นเรียนสม่ำเสมอ สอบถามปัญหา เนื้อหาที่เรียนหรืองานที่ได้รับมอบหมายที่ไม่เข้าใจ การทบทวนบทเรียน การทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากหนังสือเล่มอื่นหรืออินเทอร์เน็ต ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ครูผู้สอนจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้มีการวางแผนการเรียน การเข้าชั้นเรียนสม่ำเสมอ การสอบถามปัญหา การทบทวนบทเรียน และการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเองอย่างเสมอ

บรรณานุกรม

1. กฤษณา ศักดิ์ศรี. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : บารุงสาส์น, 2530.
2. จินดา สุขมาก. เอกสารประกอบเรียนการสอนวิชาการศึกษา 2143205 หลักการสอน. กรุงเทพฯ : คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสุรนันทา, 2536.
3. ฉันทนา กล่อมจิต, กอบพร อินทรตั้ง และวิลาวัลย์ จตุรธารง. การสร้างแบบสำรวจลักษณะนิสัยการเรียนรู้ นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น. งานวิจัยคณะศึกษาศาสตร์ ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น,